



บทอ่านที่ 1

กจ 6:8-10; 7:54-60

สเทเฟนเปี่ยมด้วยพระพรหรรษาและพระอนุภาพ ทำปาฏิหาริย์และเครื่องหมายอัศจรรย์ยิ่งใหญ่ในหมู่ประชาชน บางคนจากศาสนาธรรมที่เรียกกันว่าศาสนาธรรมของเสรีชนที่เคยเป็นทาส คือชาวยิวจากเมืองไซริน เมืองอเล็กซานเดรีย แคว้นซีลีเซียและเอเซีย เริ่มโต้เถียงกับสเทเฟน แต่เขาเหล่านั้นเอาชนะสเทเฟนไม่ได้ เพราะสเทเฟนพูดด้วยปรีชาญาณซึ่งมาจากพระจิตเจ้า เมื่อได้ฟังดังนั้น ทุกคนรู้สึกขุ่นเคืองเจ็บใจ ขบฟันคำรามเข้าไปใส่สเทเฟน

สเทเฟนเปี่ยมด้วยพระจิตเจ้า เพ่งมองท้องฟ้า มองเห็นพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า และเห็นพระเยซูเจ้าทรงยืนอยู่เบื้องขวาของพระเจ้า จึงพูดว่า “ดูซิ ข้าพเจ้าเห็นท้องฟ้าเปิดออก และเห็นบุตรแห่งมนุษย์ทรงยืนอยู่เบื้องขวาของพระเจ้า”

ทุกคนจึงร้องเสียงดัง เอามืออุดหู วิ่งกรูกันเข้าไปใส่สเทเฟน นุดลากเขาออกไปนอกเมืองแล้วเริ่มเอาหินขว้างเขา บรรดาพยานนำเสื้อคลุมของตนมาวางไว้ที่เท้าของชายหนุ่มคนหนึ่งชื่อ “เซาโล” ขณะที่คนทั้งหลายกำลังเอาหินขว้างสเทเฟน สเทเฟนอธิษฐานภาวนาว่า “ข้าแต่พระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดรับวิญญาณของข้าพเจ้าด้วย” เขาคุกเข่าลงและร้องเสียงดังว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดอย่าทรงลงโทษพวกเขาเพราะบาปนี้เลย” เมื่อกล่าวดังนี้แล้ว เขาก็สิ้นใจ

พระวรสาร

มธ 10:17-22

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า

“จงระมัดระวังตนจากมนุษย์ เขาจะมอบท่านที่ศาลและเขียนท่านในศาลาธรรมของเขา ท่านจะถูกนำตัวไปต่อหน้าผู้ว่าราชการและเฉพาะพระพักตร์กษัตริย์เพราะเราเป็นเหตุ เพื่อเป็นพยานยืนยันแก่เขาและแก่บรรดาชนต่างชาติต่างศาสนา เมื่อเขาจะมอบท่านที่ศาลนั้น อย่าวิตกกังวลว่าจะพูดอย่างไรหรือพูดอะไร สิ่งที่ท่านจะพูดนั้นจะได้รับการดลใจในเวลานั้นเอง เพราะท่านจะมีได้พูดด้วยตนเอง แต่พระจิตของพระบิดาของท่านจะตรัสในท่าน

ที่จะฟ้องร้อง น้องจะฟ้องพี่ให้ต้องโทษถึงตาย พ่อจะฟ้องลูก ลูกจะลุกขึ้นกล่าวโทษพ่อแม่ให้ถึงตาย คนทั้งปวงจะเกลียดชังท่านเพราะนามของเรา แต่ผู้ที่ยืนหยัดจนถึงวาระสุดท้ายก็จะรอดพ้น”



ข้อคิด

ความตายของนักบุญสเทเฟน มรณสักขีองค์แรกของเราทำให้เรารู้ว่าแท้จริงกิจการไม่ดีทั้งหลายทั้งปวงที่มีอยู่ในโลกนี้ล้วนมาจากมนุษย์ การลงโทษมนุษย์ด้วยกันให้ถึงตายในนามของศาสนาและความเชื่อ ความโกรธความเกลียดของผู้ฝักใฝ่ในศาสนา การฟ้องร้องกันให้ถึงตายของพี่น้อง พ่อแม่ในครอบครัวตนเองก็ยังเกิดขึ้นได้ มนุษย์อ้างพระเพื่อทำสิ่งเหล่านี้ มนุษย์เราโทษพระสำหรับทุกสิ่งที่ไม่ถูกใจตนเอง กระนั้นก็ดีพระเข้าใจความมนุษย์เราหลงผิดไปได้ เซาโลเองก็เคยหลงผิดมาแล้ว พระเจ้ารักเราอย่างชัดเจนตรงที่ว่าพระให้เรากลับใจเสมอ พระให้ออกาสเรากลับใจเสมอ ดังนั้นมนุษย์เราด้วยกันก็ควรให้ออกาสแก่การกลับใจแก่กันและกันด้วย นี่คือความหมายที่สำคัญประการหนึ่งของคริสตสมภพ

พดกัศบตี

26

ธันวาคม

ฉลอง น.สเทเฟน

ปฐมมรณสักขี

สดด 31:3-4,5-6,

16-18